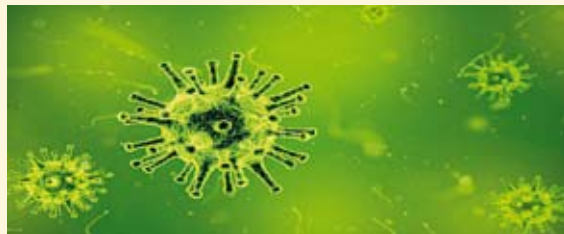


شاید خبر بارش ویروس و باکتری از آسمان را یک شوخی بدانید، اما تحقیقات پنج دانشمند در اسپانیا، آمریکا و کانادا نشان داده است که ویروسهای مختلفی در اتمسفر زمین در حال گردش هستند و به زمین سقوط می‌کنند. "گرتیس ساتل"، ویروس‌شناس دانشگاه UBC گفت: "هر روزه بیش از ۸۰۰ میلیون ویروس از جو زمین روی نقاط مختلف می‌بارند، این مقدار یعنی حدود ۲۵ ویروس برای هر نفر از جمعیت کانادا". این اولین بار است که نحوه پخش ویروسها و حرکت آنها در جو زمین بررسی می‌شود. ویروسها ممکن است قبل از اینکه به سطح زمین برسند هزاران کیلومتر در اتمسفر سرگردان باشند. این دانشمندان دریافتند که هر روزه میلیاردها ویروس و دهها میلیون باکتری از زمین وارد اتمسفر آن می‌شود. یعنی تعداد ویروسها ۴۶۰ برابر باکتریهاست. این باکتریها و ویروسها بر اثر جریانهای هوا به نقاط مختلف می‌روند و معلوم نیست دوباره در کدام شهر یا کشور فرود می‌آیند. جریان هوایی روی دریاها و طوفانها، آنها را به لایه‌های بالاتر اتمسفر می‌برند، و دوباره با بارش باران یا برف به زمین برمی‌گردند. اولین بار حدود ۲۰ سال قبل بود که ویروسهایی با ژنتیک یکسان را در نقاط بسیار دور از یکدیگر پیدا کردند، اما دلیلی برای آن پیدا نمی‌کردند. بنابراین هر قدر هم که از شیوع بیماری‌ها روی خشکی جلوگیری کنیم، همیشه این خطر وجود دارد که ویروسی از یک منطقه دور دست روی سرمان ببارد!



باران ویروس



جایه جایی قطبها



در ۲۰۰ سال گذشته، میدان مغناطیسی زمین به شکل محسوسی ضعیفتر شده است. دانشمندان این تغییر را یکی از نشانه‌های این موضوع می‌دانند که قطبهای زمین در حال جابه‌جاشدن هستند که البته تبعات آن بسیار مخرب خواهد بود. این تغییرات به شدت روی تمام چیزهایی که روی زمین وجود دارد تاثیر خواهد گذاشت. اگر قطبهای مغناطیسی زمین جابه‌جا شود، بر قها قطع خواهد شد، آب و هوا کاملاً دگرگون می‌شود، و زمین در معرض بادهای خورشیدی قدرتمندی خواهد بود که می‌توانند لایه اوزون را کاملاً از بین ببرند. البته این پدیده‌ای طبیعی است و قطبهای زمین در طول عمر سیاره، بارها جابه‌جا شده‌اند. این اتفاق آخرین بار حدود ۷۸۰ هزار سال قبل رخ داده است. اکنون تخمین زده‌اند که این تغییر هر ۲۰۰ هزار تا ۳۰۰ هزار سال یکبار رخ می‌دهد، بنابراین احتمالاً اکنون به نوبت بعدی جابه‌جایی قطبها نزدیک هستیم. در ۲۰۰ سال گذشته، میدان مغناطیسی حاصل از هسته مذاب زمین، ۱۵ درصد ضعیف‌تر شده است و این مدرکی است که نشان می‌دهد قطبهای زمین کم‌کم در حال جابه‌جاشدن هستند. جابه‌جاشدن قطبها، حیوانات و پرندگان را که از میدان مغناطیسی برای جهت‌یابی استفاده می‌کنند سرگردان خواهد کرد و تابشهای خطرناک بیشتری از نور خورشید به سطح زمین خواهند رسید. عملکرد ماهواره‌ها مختل شده و چرخه تشکیل ابرها نیز تغییر خواهد کرد و این چیزی نیست که بتوان جلوی آن را گرفت، چون پدیده‌ای طبیعی است. بلکه تعیین زمان و سرعت رخ دادن آن است که اهمیت دارد تا بتوان آمادگی لازم برای آن را به دست آورد. جابه‌جاشدن قطبها تاثیر فراوانی خواهد داشت اما به معنی پایان دنیا نیست. فقط باید برای تغییرات آماده بود تا به چالشی بزرگ تبدیل نشود.

خودروهای الکتریکی یکی از فناوریهای نوین امروزی هستند و به نظر می‌رسد که کم‌کم همه کشورهای جهان در حال روی آوردن به استفاده هر چه بیشتر از این خودروها و جایگزین کردن خودروهای بنزینی هستند. اما شاید بد نباشد بدانید که ۱۱۸ سال قبل، شرایط بسیار متفاوت و البته در آمار از امروز بهتر بود! در آن زمان ۳۸ درصد از تمام خودروهای جهان، الکتریکی بودند! اولین خودروی تولید شده توسط شرکت پورشه الکتریکی بود. سریع‌ترین خودروی جهان هم الکتریکی بود. "هنری فورد" و "توماس ادیسون" با همکاری هم برای تولید یک خودروی الکتریکی کار می‌کردند. خودروهای الکتریکی در یک قرن قبل نیز وجود داشتند و آینده را تأمین کرده بودند. در سال ۱۹۰۰ میلادی، ۴۰ درصد خودروها از بخار استفاده می‌کردند، ۳۸ درصد الکتریکی بودند و ۲۲ درصد با بنزین حرکت می‌کردند. حتی تا سال ۱۹۱۲ نیز نزدیک ۴۰ هزار خودروی الکتریکی در خیابانها حرکت می‌کردند. این خودروها به دلیل اینکه سر و صدایی نداشتند، هندل زدن لازم نداشتند و هیچ دود یا بخاری تولید نمی‌کردند بسیار محبوب بودند. ر کورد سرعت خودروهای الکتریکی در آن سالها مربوط به سال ۱۸۹۸ بود که خودرویی توانسته بود با سرعت ۱۰۶ کیلومتر در ساعت حرکت کند و با یک بار شارژ کامل ۱۶۱ کیلومتر راه را طی کند. به دلیل عدم وجود جاده‌های بیرون شهری و یا سنگلاخی بودنشان، از خودروهای الکتریکی در داخل شهر استفاده می‌شد. در سال ۱۹۱۴، هنری فورد اعلام کرد که همکاری‌اش با ادیسون به نتایج خوبی رسیده است و سعی دارند خودروی الکتریکی تولید کنند که قیمت بسیار پایینی دارد و همگان بتوانند آن را خریداری کنند. اما متأسفانه خودروی الکتریکی فورد هیچ وقت به تولید نرسید. اگر می‌رسید، بازار خودروی امروز کاملاً با چیزی که می‌بینید متفاوت بود. در واقع مدل T از همان شرکت فورد بود که با تولید بسیار انبوه، خودروهای الکتریکی آن زمان را از رده خارج کرد. پیشرفتی که امروزه دوباره شاهد هستیم، از جرقه‌های کوچکی در اواخر دهه ۷۰ و ۸۰ میلادی شروع شد!



پیشرفت یا پسرفت؟

